

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/172/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7208219576
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7208219576.13

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu: STAVOMONTÁŽE 08, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Hraničná 1, IČO: 31 672 833, zastúpeného JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Diamantová 47/10, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX a 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bývajúci v C., D. E. X, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o nároku na náhradu trov konania, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Mestského súdu Košice II č.k. K2-17C/91/2008-647 zo dňa 20.9.2023, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Mestský súd Košice uznesením č.k. K2-17C/91/2008-647 zo dňa 20.9.2023 rozhodol o trovách konania o určenie vlastníckeho práva k oploteniu tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa, odvolacieho konania a konania o nariadenie predbežného opatrenia voči žalovaným v rozsahu 32%.

2.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania bolo určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom oplotenia, ktoré sa nachádza okolo areálu, a to súboru nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. A. D. na rozhraní ulíc A. F. a G. H. C.. Súčasťou žaloby žalobcu bol aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 17C/91/2008-470 zo dňa 11.6.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.8.2017. Čiastočne vyhovel žalobe žalobcu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. V dôsledku odvolania tento rozsudok potvrdil Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom č.k. 2Co/576/2015-523 zo dňa 15.6.2017, pričom v odôvodnení rozhodnutia uložil súdu prvej inštancie rozhodnúť o všetkých trovách konania, vrátane trov odvolacích.

3.Uznesením zo dňa 12.1.2022 č.k. 17C/91/2008-586 rozhodol súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V dôsledku odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu vec prejednal odvolací súd – Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 2Co/49/2023 zo dňa 4.4.2023 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že z obsahu spisu vyplynulo, že napadnuté uznesenie vydala vylúčená sudkyňa a preto bolo potrebné, aby opätovne prejednal vec nezaujatý a nestranný sudca. Taktiež vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalobcu ohľadne nesprávnosti napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie osobitne rozhodol o trovách prvostupňového a odvolacieho konania, ktoré sa separovať nedajú.

4. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne vec posúdil podľa ustanovení § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, § 391 ods. 2, § 396 ods. 3 CSP a o trovách konania opätovne rozhodol. Konštatoval, že v sporových konaniach ohľadne náhrady trov konania sa uplatňuje tzv. zásada úspechu a strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov proti strane neúspešnej. Úspech sa pritom zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

5. Z obsahu podanej žaloby vyplynulo, že žalobca sa pôvodne voči žalovaným domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom oplotenia v neurčenej dĺžke okolo areálu – súboru nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. A. D. na rozhraní ulíc A. F. a G. ulica v C.. Žalobca tiež žiadal, aby predbežným opatrením súd uložil pôvodne označeným žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa búracích prác pri odstraňovaní existujúceho oplotenia a zakázal im výstavbu nového oplotenia a vstupnej brány, ako aj vjazd na parcelu č. 220/45 až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k predmetnému oploteniu. V konečnom dôsledku - po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca bol návrhom na nariadenie predbežného opatrenia úspešný. Na pojednávaní dňa 27.4.2009 žalobca upresnil petiu žaloby a žiadal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom oplotenia, ktoré pozostáva z betónového základu a pletiva osadeného na oceľových stĺpkoch v dĺžke 146 m, ktoré sa nachádza popri areáli v Košiciach od ulice A. F. po roh ulice G., teda v smere od skladu súp. č. XXX stojaceho na parcele č. 220/26 kat. úz. A. D. až po sklad – súp. č. XXX, ktorý stojí na parcele č. 220/33 v tom istom katastrálnom území.

6. Vo veci samej sa právoplatne rozhodlo napokon tak, že súd určil, že žalobca je výlučným vlastníkom sporného oplotenia v dĺžke 96 m a v prevyšujúcej časti (týkajúcej sa dĺžky 50 m oplotenia) bola žaloba zamietnutá. Vychádzajúc zo všeobecnej zásady, že úspech strany v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, súd prvej inštancie konštatoval, že miera úspechu žalobcu v konaní je po zaokrúhlení 66% z predmetu sporu a miera úspechu žalovaných po zaokrúhlení je 34%. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 32%. Súd vyslovil názor, že celkový úspech žalobcu v uvedenom pomere v tomto spore je rozhodujúci aj pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov jednotlivých odvolacích konaní, a preto priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32%. Celkový úspech žalobcu v spore je rozhodujúci tiež aj pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.

7. Žalovaní proti uvedenému rozhodnutiu podali odvolanie, kde žalovaní uviedli, že bývalý právny zástupca Advokátska kancelária JUDr. Michal Škriab s.r.o. ich nezastupuje, avšak doručil im predmetné uznesenie, a preto proti nemu dávajú odvolanie. Tvrdili, že od úplného začiatku kauzálneho sporu opakovane uvádzali, že si nikdy neuplatňovali žiadne práva, t.j. nároky vo vzťahu k tej časti oplotenia, ktoré sa nachádzalo mimo ich pozemkových nehnuteľností a nikdy si nenárokovali žiadne právo k oploteniu v dĺžke 96 m na parcele č. 220/26, ktoré súdny výrok žalobcovi priznal. Tvrdili, že žalobca si pôvodné oplotenie nahradil novým oplotením na danom úseku a predmet sporu už v roku 2012 de facto i de iura zanikol zásahom samotného žalobcu. Preto v tejto časti oplotenia týkajúcej sa 96 m nikdy reálne neprebíhal spor, keďže žalovaní v danej veci oplotenia nikdy neuplatňovali žiadne prostriedky procesného útoku alebo obrany. Merať úspech žalobcu v spore tým, že mu súd priznal vlastníctvo k úseku 96 m je preto v kontexte zhora uvedeného podľa názoru žalovaných bezpredmetné a nemalo by sa pri zohľadňovaní pomeru úspechu pri rozhodovaní o trovách konania brať ani do úvahy. V každom prípade je preto namieste ako krajné a prijateľné riešenie aplikácia ust. § 257 CSP ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Nezanedbateľnou skutočnosťou je aj fakt, že nie žalovaní spôsobili množstvo úkonov v predmetnom spore, a preto je nespravodlivé, aby znášali trovy konania, ktoré nijako nezavinili. Za roky dlhotrvajúceho sporu majú žalovaní primárne snahu vec konečne vnímať ako už definitívne skončenú a priznanie nároku žalobcovi na náhradu trov voči nim by však považovali za absolútne nesprávne, keďže sami sú vnútorne presvedčení, že boli vo veci plne úspešní v tej časti sporu, kde sami bránili svoje vlastné záujmy, t.j. mimo časti oplotenia v rozsahu 96 m, ku ktorému si nikdy svoje vlastníctvo neuplatňovali. Navrhli, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že aplikáciou § 257 CSP nebude priznaná žalobcovi náhrada trov konania.

8. K odvolaniu žalovaných podal vyjadrenie žalobca, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhol, aby odvolací súd ho ako také potvrdil. Vzhľadom na dôvody odvolania uviedol, že po jeho prečítaní nie je si istý, či žalovaní hovoria o tom istom spore, ktorého bol aj on účastníkom. Ak žalovaní nemajú záujem už ďalej so žalobcom polemizovať a chcú konečne vnímať vec ako definitívne

skončenú, nemuseli to deklaračne hlásať, ani sa o tom vo svojom odvolaní obsiahlo rozpisovať. Nevôľu vybavovať sa so žalobcom mohli jednoducho zrealizovať rešpektovaním rozhodnutia súdu a ak majú záujem zvrátiť ostatné rozhodnutie, to im však nemožno uprieť. Potom si však ale žalobca nevie dosť dobre vysvetliť účelové tvrdenia o opaku a vykresľovanie vlastných aktivít a rozhodnutí v takom svetle a s takým významovým podtónom, ktorý nemá so skutočnosťou vôbec nič spoločné. V danej súvislosti dodal, že v súvislosti s konaním o určenie vlastníctva k oploteniu prebiehalo na súde ešte druhé konanie, išlo o konanie o námietkach žalovaných v exekučnom konaní EX 2225/12, kde boli v pozícii povinných vedené na Okresnom súde Košice I pod č.k. 16Er/4882/2012. Aj v tomto inom konaní bol procesný priebeh veľmi nezvyčajný. Po nezvyčajných zvratoch a niekoľkoročných preťahoch v konaní súd nakoniec uznesením zo dňa 31.1.2003 námietky povinných proti exekúcii zamietol a exekúciu zastavil. Uznesením zo dňa 4.5.2023 sp.zn. 16Er/4882/2012 Okresný súd Košice I zaviazal povinných v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne spoločnosti žalobcu trovy exekúcie vo výške 283,82 €. Toto rozhodnutie žalovaní rešpektovali a trovy zaplatili. V odvolacom petite žalovaní požadujú zmeniť napadnuté uznesenie o trovách konania aplikáciou § 257 CSP, pričom však na jeho aplikáciu vôbec nie sú splnené podmienky.

9. Žalovaní reagovali vyjadrením s tým, že zotrvali na svojich tvrdeniach a v súvislosti so stanoviskom žalobcu k ich odvolaniu uviedli, že nijako nespochybnil argumentáciu relevantnú pre spravodlivé posúdenie znášania trov konania.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté uznesenie aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Žalovaní, ako vyplýva z dôvodov odvolania, použili odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré bolo napadnuté odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Súd prvej inštancie po zrušení v poradí svojho prvého uznesenia o trovách konania sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu, a skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Poukazujúc na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že vecne správne, podrobné a vyčerpávajúce sú dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje.

15. Predmet sporu bolo určenie vlastníckeho práva k oploteniu a vo veci samej bolo právoplatne rozhodnuté tak, že vo väčšej časti bolo žalobe vyhovené. Počas konania, trvajúceho od roku 2008 sa riešila otázka vlastníctva oplotenia predmetného súboru nehnuteľností. Krajský súd v Košiciach sako odvolací súd uznesením č.k. 11Co/91/2013-441 zo dňa 30.6.2014 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31.10.20125, ktorým bola žaloba zamietnutá. Uznan ako dôvodnú námietku žalobcu, že niet pochybností vzhľadom na priebeh konania, že žalovaní neuznávajú žalobcom tvrdenú skutočnosť, že kúpnu zmluvou nadobudol oplotenie v rozsahu, v akom žiada určiť vlastnícke právo, že bez ďalšieho to vyvoláva stav právnej neistoty u žalobcu vo vzťahu k žalovaným a že sa to dá účinne odstrániť len rozhodnutím súdu. Rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej bol potvrdený odvolacím súdom a dovolanie proti tomuto rozsudku bolo Najvyšším súdom SR uznesením č.k. 6Cdo 60/2018 zo dňa 11.12.2019 odmietnuté.

16. Správne súd prvej inštancie rozhodol o všetkých trovách konania podľa pomeru úspechu v sporových strán, pričom väčší úspech v spore mal žalobca. Ani odvolací súd nevzhladol také výnimočné okolnosti sporu, pre ktoré by bolo namieste použitie ustanovenia § 257 CSP tak ako to žiadajú v odvolaní žalovaní.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaní neboli so svojím odvolaním úspešní, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

19. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).